

Forfatter: Lange, Julius Henrik

Titel: BREV TIL: Weis, Andreas Peter FRA: Lange, Julius Henrik (1885-12-30)

Citation: Lange, Julius Henrik: "BREV TIL: Weis, Andreas Peter FRA: Lange, Julius Henrik (1885-12-30)", i *Breve fra Julius Lange*, Nordiske Forlag, s. 209. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002320804-000-shoot-L0023208040000177.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Breve fra Julius Lange

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

TIL SAMME.

Kbhvn., 30. Decbr. 1885.

Kære!

Tilgiv, at jeg ikke har et ordentligt Stykke Postpapir til at besvare dit kraftige manifesto! s. 210 Hvem har sagt »taktløs«? »En grov Taktløshed«? — Staar det i mit Brev? — Du selv — haha! — det var was anders — det tages til Indtægt. Forresten har jeg ikke nærmest tænkt paa det Ord. Jeg, som forener Dramatikeren og Kunsthistorikeren i én Person, har, naar jeg tænkte paa hint »altfor gale« i din Maade at tage denne Sag, gaaet og ved mig selv indklædt din Stemning og Handlemaade i følgende yndede Replik: »Jeg skal den Onde lyne mig nok faa det Bæst af en Svamp til at fænge«. — Du har villet have det Bæst af en Komité til at fænge! Du har villet slaa Gnister af en kongelig Kommission!! — Xaa, det skulde have været i Kong Frederik den sjettes Tider! Jeg siger ikke mere! — Men naar man vil have et Bæst af en Svamp til at fænge, saa skal man ikke sige det, saa at Svampen hører det; thi saa bliver Svampen — ikke vred; det bliver man ikke nuomstunder —, men bedrøvet. Tyranni, Despoti! det er Ordet! Du har — en Kopist, en Assistent i Kultusministeriet! — danset paa Næsen af en kongelig Kommission med en Excellence i Spidsen — du har bundet Bjælder i vort Skæg! — Du kan maaske endog til syvende og sidst — hvo véd, jeg haaber det ikke — have paadraget dig den Beskyldning — jeg vover næppe at udtale den — at have foranlediget, at vi gør et fornuftigt Indkøb, og da saadant aldeles strider mod vore Traditioner i den senere Periode, saa — saa maa du selv bære Ansvar!

Summa Summarum: Hvis det gik til som i gamle Dage, saa vilde du have faaet Fortjenstmedaillen i Guld og samtidig en skrækkelig Næse eller maaske din Afsked paa graat Papir. Der er nemlig ubestridelig noget priseligt i din Adfærd; men der er — i Maaden — noget — altfor — galt — paa visse Punkter ...

At du »vil tage din Lære heraf for Fremtiden«, det er det priseligste af det hele. Maa jeg byde dig en Pris — drikker du Snus? — Og saa skælder du oven i Købet ud til Slutningen! Du danner dig efter Scavenius, du giver Næser, der ende med, »at saadant for Fremtiden ikke vil blive taalt«. — Ha! Ha! — Jeg kalder nødig Folk for »Øgler«; for naar det mellem Venner kommer til Øgler«, véd De nok, — saa — —

Det gør mig forresten ondt, at du bliver nødt til at gøre en Rejse paa en halv Snes Dage til Berlin — dets. 211 vil sige: mig glæder det naturligvis; men du vil maaske nødig forstyrres i Juletiden. Jeg har nemlig under Dags Datum ansøgt Ministeriet om Tilladelse til at gøre en saadan Svip, og du véd, at Ministeriet har den prisværdige Vane at sende dig med mig for Kontrollens Skyld. Gør det, saa er du en rar Fyr! Du skylder dig selv ovenpaa den Historie en lille Opmuntring — Rembrandt — van der Meer — Tanagra — polykrom Skulptur!! — Hm! Med ikke væsentlig forandrede Følelser

din
Jul. Lange.